

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobkyně: **H. T. L.**, narozena X
státní příslušnice X
bytem X

zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Fialou
sídlem Václavské náměstí 808/66, Nové Město, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Holešovice, Praha 7

o **žalobě na ochranu proti nečinnosti** žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně
o zaměstnaneckou kartu vedeném pod sp. zn. OAM-75664/ZM-2022

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalobkyni se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. **Žalovaný je povinen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 13 050 Kč k rukám advokáta Mgr. Ondřeje Fialy.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 19. 1. 2023 se žalobkyně domáhala podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o své žádosti o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 240/2022 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobkyně uvedla, že žádost o vydání zaměstnanecké karty podala dne 1. 11. 2022. Dne 9. 1. 2023 požádala žalobkyně Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) jako nadřízený správní orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise usnesením ze dne 12. 1. 2023, č. j. MV-8537-3/SO-2023, této žádosti nevyhověla s odůvodněním, že žalovaný dne 21. 12. 2022 žádosti o vydání zaměstnanecké karty vyhověl. S ohledem na tuto informaci se zástupce žalobkyně opakovaně telefonicky pokoušel žalobkyni objednat na pořízení biometrických údajů, avšak neúspěšně. Jelikož žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředky k ochraně proti nečinnosti, obrátila se na soud, aby žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se žalobou nesouhlasí, neboť nebyl a není nečinný. Uvedl, že dne 21. 12. 2022 vydal předkládací zprávu, kterou žádosti žalobkyně vyhověl. Žalobkyně je objednána na termín 15. 3. 2023, aby se dostavila na pracoviště žalovaného za účelem odebrání biometrických údajů.
3. V replice žalobkyně setrvala na své žalobě. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24, zdůraznila, že předkládací zpráva není správním rozhodnutím, ale pouze interním aktem.
4. Žalobkyně podáním ze dne 5. 5. 2023 soudu oznámila, že žalobu bere zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného, neboť dne 5. 4. 2023 jí byla předána pobytová karta. Žalobkyně současně žádá, aby jí byla v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. přiznána náhrada nákladů řízení, kterou vyčíslila na 14 600 Kč.
5. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
6. Jelikož žalobkyně vzala svůj návrh v plném rozsahu zpět a podání žalobkyně obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, rozhodl soud v souladu s dispoziční zásadou vyjádřenou v citovaném ustanovení o zastavení řízení (výrok I).
7. Soud dále výrokem II rozhodl o vrácení soudního poplatku, a to po jeho snížení o 1 000 Kč, ve smyslu § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Z uhrazeného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč vznikl žalobkyni nárok na vrácení částky 1 000 Kč. Tato částka jí bude vrácena ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
8. Vzhledem k tomu, že žalobkyně s odůvodněním, že žalobu vzala zpět pro pozdější chování žalovaného, požádala o přiznání náhrady nákladů řízení, musel soud posoudit, nakolik má na náhradu nákladů řízení právo.
9. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
10. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců činí lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti o vydání zaměstnanecké karty 60 dnů; ve zvlášť složitých případech, nebo pokud je žádáno o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky, činí lhůta 90 dnů.
11. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců se v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti.
12. Podle § 169t odst. 8 zákona o pobytu cizinců, hodlá-li ministerstvo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti vyhovět, vyzve žadatele a) podle § 44 odst. 1 k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, b) podle § 44 odst. 3 k převzetí průkazu o povolení k pobytu.
13. Podle § 169t odst. 9 písm. b) a c) zákona o pobytu cizinců lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne odeslání výzvy podle odstavce 8 písm. a) do doby zpracování poskytnutých

údajů, nebo ode dne odeslání výzvy podle odstavce 8 písm. b) nebo c) do doby převzetí příslušného dokladu.

14. Z podání obou účastníků i z obsahu správního spisu plyne, že žaloba byla skutečně vzata zpět z důvodu, že žalovaný vydal rozhodnutí, jehož se žalobkyně svou žalobou dožadovala, až po podání žaloby. Žalovaný byl přitom ve věci nečinný, neboť rozhodnutí nevydal v zákonem stanovené lhůtě.
15. Z obsahu předloženého správního spisu soud ověřil, že žalobkyně podala žádost o vydání zaměstnanecké karty dne 1. 11. 2022. Ze správního spisu neplyne, že by žalovaný žádal Úřad práce České republiky o vydání závazného stanoviska nebo že by se jednalo o věc mimořádně složitou. Soud proto shledal, že žalovaný byl povinen rozhodnout v obecné lhůtě 60 dnů, tedy nejpozději ke dni 2. 1. 2023. To se však nestalo.
16. Z podání žalobkyně dále plyne, že dne 9. 1. 2023 podala k nadřízenému orgánu (Komisi) návrh na uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise o této žádosti rozhodla dne 12. 1. 2023 tak, že jí nevyhověla. K tomuto datu tak byla formálně splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti v rámci řízení před správním orgánem. Žaloba tedy byla podána poté, co byla splněna poslední nezbytná podmínka pro její podání ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59). Žaloba, která byla podána dne 19. 1. 2023, proto nebyla podána předčasně.
17. Ze správního spisu dále plyne, že dne 21. 12. 2022 vyhotovil žalovaný předkládací zprávu k vydání zaměstnanecké karty (č. j. OAM-75664-7/ZM-2022), kterou navrhuje žalobkyni při splnění stanovených podmínek zaměstnaneckou kartu vydat. Opatřením ze dne 8. 2. 2023, č. j. OAM-75664-10/ZM-2022, žalovaný žalobkyni vyzval, aby se dne 15. 3. 2023 dostavila na pracoviště žalovaného za účelem pořízení biometrických a dalších údajů nezbytných k vydání průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu.
18. Soud souhlasí se žalobkyní, že předkládací zpráva ze dne 21. 12. 2022 není rozhodnutím. Žalobkyně správně poukázala na rozsudek č. j. 1 Azs 408/2017-24, v němž NSS jasně vyložil, že „[v]ydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání na území České republiky (zaměstnanecká karta) se rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu [...]. Vydáním rozhodnutí o žádosti o takový dlouhodobý pobyt však nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu.“
19. Z výše citovaného § 169t odst. 7, 8 a 9 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že v projednávané věci došlo k vydání rozhodnutí nikoliv vyhotovením předkládací zprávy ze dne 21. 12. 2022, ale až převzetím průkazu o povolení k pobytu, které žalobkyně osvědčila společně se zpětvzetím žaloby. Zároveň z nich plyne, že lhůta pro vydání rozhodnutí neběží (staví se) ode dne, kdy žalovaný odešle výzvu k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, do doby zpracování poskytnutých údajů a ode dne odeslání výzvy k převzetí průkazu o povolení k pobytu do doby převzetí příslušného dokladu. Ze správního spisu sice plyne, že žalovaný dne 13. 2. 2023 odeslal žalobkyni výzvu podle § 44 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, učinil tak však až poté, co lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula (srov. bod 15 tohoto usnesení). Shodný závěr by přitom platil i v případě, pokud by se na řízení o žádosti žalobkyně uplatnila (pro žalovaného příznivější) 90denní lhůta pro vydání rozhodnutí, neboť ta by uplynula 30. 1. 2023. V případě lhůty, která uplynula, pak nemohlo dojít k jejímu stavení.

20. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že žaloba byla podána včas, v době jejího podání byly splněny všechny podmínky řízení a současně byla důvodná. Soud proto nemá pochyb, že žalobkyni je třeba přiznat náhradu nákladů řízení postupem podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Důvody pro aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s. soud neshledal (výrok III).
21. Žalobkyni přiznaná náhrada nákladů řízení zahrnuje nevrácenou část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a náklady zastoupení ve výši 12 050 Kč, které tvoří odměna za tři úkony právní služby ve výši 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a podání repliky) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a odměna za jeden úkon právní služby ve výši 1 550 Kč (zpětvzetí žaloby) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu spolu se čtyřmi paušálními náhradami hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobkyně není plátcem daně z přidané hodnoty. Náhradu nákladů řízení uložil soud žalovanému zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobkyně, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. května 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

